

Donatello Piras *zorgt dat het publiek zich* **GEEN SECONDE VERVEELT**

Donatello Piras presenteert al zijn hele leven en beheerst de podiumperformance tot in de puntjes. Hij is enthousiast, scherp en wint van elke zaal de aandacht. ‘Mijn meerwaarde is mijn ervaring. Ik heb van alles gedaan: van Italiaanse vakantieparken tot debatten, van congressen tot televisie.’

Tekst Daan Borrel

Hoe ben je dagvoorzitter geworden?

“Dat is zo gegroeid, al zat er natuurlijk altijd al wel een podiumdrang in me. Ik presenteer al zowat mijn hele leven. Tijdens mijn studententijd – ik studeerde communicatie – ben ik veel gaan debatteren. Daardoor werd ik beter in het duidelijk maken van mijn standpunt en in het spreken in het openbaar. Door mijn stage bij CDA-spindoctor Jack de Vries leerde ik het politieke spel kennen. Na mijn studie heb ik vier jaar gewerkt als communicatieadviseur en als woordvoerder. Daar train je ook nog eens je mondelinge communicatie mee. Alles kwam bij elkaar toen ik tien jaar geleden bij het Nederlands Debat Instituut ging werken. Ik gaf er trainingen en leidde vijftig debatten per jaar. Dat was de omslag. Vanaf toen besloot ik me te richten op het interviewen, presenteren en het dagvoorzitterschap.”

Hoe heb je het vak je eigen gemaakt?

“Van mijn 18e tot mijn 24e werkte ik iedere zomer op grote Italiaanse vakantieparken. Ik presenteerde bingo’s, musicals en theatervoorstellingen in het Italiaans, Duits, Engels en Nederlands. Daar

heb ik het meeste geleerd. Zoals het vermaken van 1.500 man in vier verschillende talen. Of wat je moet doen wanneer je microfoon uitvalt.”

“Tijdens die zomers heb ik ook een instinct ontwikkeld om de aandacht te houden van een publiek. Want als ze daar afhaakten, haakten ze hard af. Dan liepen ze weg, of begonnen ze schaamtelos te praten. Dus je zorgde wel dat het permanent boeiend was.”

“Tijdens mijn studententijd had ik ook een eigen bedrijfje. Bedrijven konden me inhuren als presentator. Dan stond ik weer op een druilerige dag ergens op een plein een show te geven voor mensen die daar helemaal niet op zaten te wachten. Achteraf gezien was het echt corvee maar ik leerde er ontzettend veel van. Als je mensen leert te boeien wanneer ze er eigenlijk geen zin in hebben, dan is het een koud kunstje als het publiek vrijwillig naar een evenement komt.”

Wat zijn jouw specialiteiten?

“Ik kan goed een microfoon vasthouden. Maar dat kunnen een heleboel mensen.”

“Mijn meerwaarde is dat ik kan adviseren bij de voorbereiding. Vaak past het programma van een congres niet bij de doelstellingen van een organisator. De organisator wil bijvoorbeeld dat het publiek geïnspireerd weggaat, maar zet vier sprekers achter elkaar. Daar maak je een publiek juist kapot mee. Ik denk ook aan de sprekers. Ik stuur ze van tevoren een goede briefing met wat ze precies kunnen verwachten. Ik geef namelijk naast het dagvoorzitten ook trainingen in overtuigingskracht en retorica, daardoor weet ik dat sprekers behoefte hebben aan duidelijkheid.”

“Door alle ervaring ben ik ook goed in het bereiken van interactie, in wat voor zaal dan ook. Het afgelopen jaar heb ik ook dingen voor de televisie gedaan, zoals het presenteren van ‘Friday Afternoon’ op RTL Z. Dan werk je – vaak in tegenstelling tot congressen – met andere professionals: een regisseur, een redactie. Daardoor kan ik me focussen op waar ik het allerbeste in ben: een combinatie

‘Met podium- kunsten alleen ben je een lege huls’

“Sinds 2012 treed ik op als Italië-kenner in de media. Ik volg de politiek daar op de voet. Drie jaar terug heb ik er tijd voor vrijgemaakt en ben ik naar Italië toe gegaan om de campagnes te volgen. Uit nieuwsgierigheid – ik ben een nieuwswjunky – maar ook een beetje uit frustratie. In de media ging het altijd over Berlusconi. Logisch, want dat is ook what catches the eye. Maar er is meer dan Berlusconi. Het zou hetzelfde zijn als ze in Italië elke dag zouden schrijven over hoe het met Wilders gaat.”

Wat is jouw ergste ervaring?

“Ik leidde een dinerdebat voor honderd ambtenaren van kandidaat-lidstaten van de EU, georganiseerd door Instituut Clingendael. Aan het einde van de avond bedankte ik mensen, iedereen was enthousiast. En toen sloot ik luidkeels af met: ‘I wish you good sex!’ Een contaminatie van ‘succes’ in het Nederlands en ‘good luck’ in het Engels. Het was ongemakkelijk, maar iedereen begon te juichen want er zat per persoon wel anderhalve fles drank in. Het was alsnog mijn meest gênante moment ooit.”

Bent je onlangs nog verrast?

“Door hoe het maatschappelijke debat op dit moment gevoerd wordt in Nederland. De drogredenen vliegen je om je oren. Op zich zijn Nederlanders goed in staat voor hun standpunt uit te komen, maar nu loopt het zo uit de hand. De Zwarte Piet- en asielzoekersdiscussie lopen binnen één minuut uit de klauwen.”

“Ik vind dat de politiek te laat is begonnen met de asielzoekerproblematiek. Mensen zijn niet voorbereid, schrikken zich rot en worden boos. Er zit zoveel emotie in het debat. En daarnaast worden de debatten slecht georganiseerd. Gemeentes weten dat bewoners boos zijn en dan staat er toch weer in een gymzaal zo’n podium met een politicus erop die een uur lang achter elkaar praat. Laat die mensen eerst vertellen waar ze boos over zijn. De setting werkt als een rode lap op een stier, dat wordt echt onderschat.” ■

van podiumperformance en zorgen dat de zaal zich geen seconde verveelt.”

“Maar met podiumkunsten alleen ben je een lege huls. Gelukkig ben ik heel nieuwsgierig aangelegd. Ik hou van de diversiteit van dit werk. De ene dag sta ik voor een groep advocaten, de volgende interview ik de minister over het Middelbaar Beroepsonderwijs en de dag daarna presenteer ik een talkshow over de zorg.”

Wat is jouw passie?

“Behalve dit? Sporten, wijn. Met name Italiaanse wijn. Ik houd van koken. Het zou fantastisch zijn als ik dat nog eens met het dagvoorzitterschap kan combineren. Een groot congres over het belang van gezonde voeding voor kinderen. Met Jamie Oliver! Dat zou awesome zijn. Oliver maakt programma’s waar werkelijk wat gebeurt, dat zou fantastisch zijn op een congres.”